

den nævnte Lov blev vedtagen her, antog man imidlertid vel den Gang, at man vilde kunne gaae frem efter, men der blev aldeles Intet optaget i Loven om, at den nævnte Plan skulde udføres, og heller ikke blev der optaget Noget om de Summer, som til Omordningen maatte medgaa. Loven af 21de Januar 1871 omtaler kun, i hvilket Forhold Udgifterne ved Ordningen af de omhandlede Færgeforhold skulde bæres af de forskjellige Amtskommuner og af Statskassen. Men naar Loven af 21de Januar 1871 saaledes ikke har optaget det omtalte Hensyn i sig, men uden videre har forpligtet de paagældende Amtskommuner til at bære deres Andel i de med Forholdenes Ordning forbundne Udgifter, saa ser jeg heller ikke paa nogen Maade, hvorledes en Indsigelse fra Amtsraadets Side skulde kunne have det Allermindste at betyde i saa Henseende.

Brinck-Seidelin: Jeg skal blot paany gjøre opmærksom paa, at der forelaa en aldeles bestemt Plan den Gang da Forslaget til Loven af 21de Januar 1871 forelaa til Behandling her, og at det var i Henhold til denne Plan, at de i den nævnte Lovs Motiver anførte Overslag vare opgjorte. Naar denne Plan fraviges, og en anden Plan bliver fulgt, kan jeg derfor ikke se rettere, end at hele det Grundlag, hvorpaa Loven i sin Tid blev vedtagen, fraviges, og at selvfølgelig ikke nogen Part, naar den reserverer sig derimod, kan være længere bunden ved den tidligere Overenskomst.

Da ikke flere begjerede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 26, saalydende:

Til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld bevilges nedenstaaende 7,579,807 Rd. 69 ø.

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Derefter fattes §§ 27 og 28 og § 11 under Forhandling.

Finantsministeren: Jeg ønsker at hen-

lede Thingets Opmærksomhed paa, at der, efterat Finantslovsforslaget er vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, i det nævnte Thing er blevet indbragt et Lovforslag, som kan faae en, rigtignok kun høist ubetydelig Indflydelse paa Udgifterne i det forestaaende Finantsaar. Det er nemlig Lovforslaget om en lille Forbedring i Soldassistenternes Lønningforhold. Dette Lovforslag vil — hvis det andet og dette Thing maatte vedtage det — hvad der jo endnu er mig ubekendt — forvolde en Udgift fra 1ste April, som ikke er optagen i Finantslovsforslaget, og hvortil der heller ikke findes nogen Hentydning i dets nu foreliggende § 27. Som Følge deraf har jeg i det andet Thing foreslaaet at give hint andet Lovforslag en saadan Form, at det saavel efter Indholdet som efter sin Titel fremtræder som et Forslag til en Tillægsbevillingslov, idet jeg ikke kan se rettere end, at de Betenkeligheder, som der ellers i formel Henseende kunde være ved det nævnte Lovforslag, derved ville blive hævdede. Imidlertid maa det indrømmes, at det i de senere Aar har været noget usædvanligt, at et Lovforslag har faaet en saadan Form, og ældre Medlemmer af dette Thing ville ogsaa erindre, at der i tidligere Dage har været — man kunde næsten sige — en Strid mellem de to Thing om dette Punkt: om Bevillingsklausulen i Almindelighed, en Strid, hvis Resultat blev, at man forenede sig om den Form, som i de senere Aar er bleven benyttet, og som har sit Udtryk i Finantslovsforslagets § 27. Men jeg tror dog, at det, hvad man saa end i Dvrigt maatte domme om den Udvet, som man saaledes i sin Tid har fundet, maa erkjendes, at den egentlig kun ret har sin Anvendelse saalænge, som Finantslovsforslaget endnu ikke er endelig behandlet i Folkethinget. Naar det nemlig er endelig behandlet der, saa er Landsthinget jo i det Hele ikke tilbøieligt til, naar da ikke særlige Grunde tale derfor, at sende det tilbage, og det forekommer mig ogsaa at være urigtigt blot for en saadan Form's Skyld at forlange det sendt tilbage. Der synes mig heller ikke at kunne være Noget til Ginder for i saadanne Tilfælde at indrømme, at den enkelte Lov faar en særlig Form som Tillægsbevillingslov; derved ville vistnok alle